

Naboo

Humlebys beboerblad december 2009

Årets julemarked overgik hvad vi har oplevet tidligere. Midtsiderne.

Sangkoret ØreVOX bidrog igen i år til den gode stemning på årets julemarked.

**Onkel Svend slår til igen:
Så blev der lukket for det varme
vand i Humleby** 17. afsnit i Nabos julefeuilleton

Klimaproblem - ikke her og dog!

I Humleby har vi et helt besynderligt styr på klimaet. Samtlige vejrmeldinger forsikrede om, at det ville regne hele den eftermiddag, hvor vi holdt årets store julemarked og på festligste vis til sang og musik tændte juletræet foran Beboerhuset. Der faldt ikke en dråbe, og arrangementet blev en ubetinget succes. Vi har tilsvarende oplevet vellykkede gadefester i tørvejr, selv om regnen samtidig er væltet ned i Valby og på Østerbro. Vi har vejrguderne med os. Klimaproblemet skal bortset fra det selvfølgelig tages lige så alvorligt i Humleby som alle andre steder. Al verdens statschefer samles i Bella Centret og vil få svært ved at blive enige om, hvad der skal til for at begrænse CO₂-udslip og afværge en katastrofal klimaforværring.

Det er ellers helt enkelt og kan skrives på to linjer.

Stop afbrænding af fossilt brændstof, og stop rydning af jordens skove.

Træerne vil i så fald sammen med andre planter "spise" hele den overskydende CO₂-mængde i løbet af en overskuelig årrække.

I Humleby har mange allerede ydet deres ved at investere i vindkraft. Hvis det blev suppleret med solceller på de sydvendte tagflader og god isolering,

ville Humleby med en rentabel investering blive uafhængig af kul og olie – bortset fra hvad vi brænder af i vores biler. De skal selvfølgelig skiftes ud med el-biler eller pedaldrevne transportmidler.

Ikke kun vejrguderne har begunstiget Humleby i det forløbne år. Der er også givet næring til overtro på hjælpsomme nisser.

Vi har i Nabo gang på gang efterlyst en forsvunden stige, en kloak-ske og ikke mindst Beboerforeningens bankospil.

Det hele er nu kommet til veje. Ikke nok med det. En beboer kom med en stige, som er smartere og lettere end den efterlyste, selv om den er lang nok til at nå op til tagrenden. Så nu har vi to stiger til udlån - en tung og solid og en anden knap så stabil, men til gengæld meget lettere at rejse og flytte rundt med. De forsvundne genstande er fundet i huse, der er blevet handlet i det forløbne år, og de nye ejere har så reageret på efterlysninger i Nabo.

Nabo har vist sin nytte.

Redaktionen ønsker alle en glædelig hvid jul, og på gensyn i februar-nummeret. Vi udkommer ikke i januar.

Gunni

Nabo

Humleby's beboerblad

Nabo udgives af Beboerforeningen og uddeles til alle i Humleby. Nabo udkommer 9 gange årligt i et oplag på 400.

Humleby's hjemmeside: www.humleby.dk indeholder adresse- og telefonliste på Beboerforeningens medlemmer ordnet efter både husnummer og fornavn.

Nabo betinger sig ret til at opbevare og publicere artikler (tekst og illustrationer) også i elektronisk form, fx via CD-rom og Internettet.

Annoncer koster 1200 kr. for 1 side, 600 kr. for ½ side – mindre annoncer koster 300 kr. For medlemmer af Beboerforeningen koster annoncer ikke noget.

Ansvarhavende redaktør for dette nummer: Gunni Busck, Carstensgade 40 - 33 23 23 37

I redaktionen er desuden:

Andrea Tryggvadottir, Jerichausgade 39 – 4043 6669

Kina Bodenhoff, Vesterfælledvej 30 – 33 25 31 87

Henriette Wiberg Danielsen, Jerichausgade 31 – 33 24 94 61

Edel Hildebrandt, Lundbyesgade 8 – 33 23 16 59

Kurt Rasmussen, Freundsgade 4 – 33 22 73 75

Camilla Panting, Jerichausgade 35 - 30 25 81 11

Redaktionen modtager meget gerne ideer, oplæg, artikler osv.

E-mail: nabo@humleby.dk

Beboerforeningen Humlen Carstensgade 15, 1770 Kbh. V – Giro 7 33 47 53

Formand: Jesper Dybdal, Jerichausgade 20 – 33 36 35 15

Bliv medlem – besked til kasserer:

Jørgen Fenhann, Küchlersgade 19 – 33 25 52 82 – j.fenhann@humleby.dk

Viceværter: Jette- og Steen Cruddis, Carstensgade 15 – 33 22 72 15

vicevaert@humleby.dk

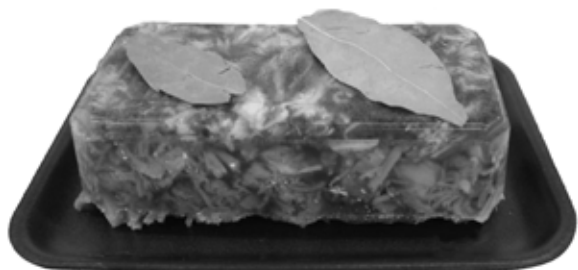
Næste nummer af Nabo kommer den 5. februar. Deadline for indlevering af indlæg er den 25. januar. Indlæg sendes til: nabo@humleby.dk eller afleveres til et af redaktionsmedlemmerne.

Super
Brugsen

Platan

Halv julegris

skåret ud
efter ønske
pr. stk. 895,-

Slagterens hjemmelavede sylte
pr. pakke 24,95

**Mød vores slagter og hans elev
hver fredag kl. 16 - 18
SMAGSPRØVER**

Åbningstider:

Mandag - Fredag

9⁰⁰ - 20⁰⁰

Lørdag

9⁰⁰ - 17⁰⁰

Søndag

10⁰⁰ - 17⁰⁰

Da der blev lukket for det varme vand i Humleby

Pensionisten ville sætte en stopper for hæmningsløst frådseri med dyrebart drikkevand i Humleby og påtog sig opgaven som statsautoriseret vandinspektør.

Det var en mørk og stormfuld aften. Regnen piskede ind i pensionistens forgræmmede ansigt.

Der lød glad latter ovre fra Bob's hytte på den anden side af gaden.

Det trak i ham for at komme ind i varmen. Han havde ikke været der siden, han for et par år siden fik karantæne på grund af for stor gæld. Men han skyldte ikke noget mere.

Modtagelsen var hjertelig. Og en glad mand i det fjerneste hjørne bad ham ringe med klokken, der hang ved siden af baren. Den glade mand ville give en omgang til værtshuset men gad ikke selv rejse sig.

Pensionisten ringede og soled sig i venlige blikke fra de gæster, der ikke havde opfattet, at han ringede på en andens vegne.

Ved baren stod den berygtede rørlægger og førte sig frem med historier fra skurvognen. Pensionisten hørte kun efter med et halvt øre.

At dømme efter, hvor meget rørlæggeren havde at fortælle, fik man indtryk af, at han tilbragte det meste af sin arbejdstid i skuret i stedet for at passe sit arbejde. Nå ja, så brugte han åbenbart også en del tid med at hygge sig med de hjemmegående, lod han forstå.

Pludselig skiftede han emne til noget, som vakte pensionistens interesse:

"Kender I det, når man om morgenen går søvndrukken ind under bruseren og så efterhånden vågner op, og en hel behagelig fornemmelse breder sig i kroppen trods tømmermænd, og hvad man ellers døjer med... man kommer godt ind under alle deller - over det hele. Så benytter man sig af, at den fugtige varme får skægstubbene til at stritte. Man kan få sig helt glatraget som en konfirmand, mens man står under bruseren.

Når man endelig er kommet ud af badet og har fået sig tørret, føler man sig helt parat til at gå ud og score..."

"Det er du da vist altid parat til..."

Den yppige servitric afbrød ham fnisende.

"Jamen", fortsatte rørlæggeren, "så er det jo, at der sker det, at så skal man skide...Kender I det?"

"Så bliver man jo nødt til at stille sig under bruseren igen, når man vil gå ud i livet med en ren røv, og det har man jo brug for i en tid, hvor der bliver flere og flere hjemmegående..."

Pensionisten var rystet. Han havde længe anet, at rørlæggeren var en sjuft, men at han også svinede med vand på den måde - det havde han alligevel ikke ventet. Som rørlægger var det jo hans adelsmærke, at alle samlinger holdt tæt, så vandspild blev undgået.

Den ene gang om ugen han selv tillod sig et brusebad, lod han vandet løbe ned over sig i højst 15 sekunder, så lukkede han for det og sæbede sig ind. Endnu 20 sekunder under bruseren var nok til at få sæben skyllet af.

Han glædede sig til at komme hjem og fortælle sin kone om rørlæggerens hæmningsløse vandfråds.

Hun havde det nemlig med altid at tage rørlæggeren i forsvar og kalde ham for sin meget gode ven, når nogen i nabolaget bragte rygter om rørlæggeren videre.

Pensionisten gik ud fra, at det ville ændre hendes besynderligt positive holdning til rørlæggeren, da han genfortalte historien om hans meget lange morgenritual under den varme bruser.

"Ja. Jeg har jo altid vidst, at han

er dejlig renlig. Ham kunne du lære noget af."

Det svar huede ham ikke, men pensionisten havde det alligevel godt med, at han nu en gang for alle havde fået sat rørlæggeren på plads.

At også konen viste sig at have en uansvarlig holdning til vandspild adskilte hende ikke fra de fleste andre i Humleby. Selv Husejerforeningens bestyrelse havde vist sig ikke at ville leve op til deres ansvar.

Det var i det forløbne år sket gang på gang, at de måske 100 år gamle stikledninger, der leder det dyrebare drikkevand ind i husene, var tæret igennem, så rent grundvand fossede ud i jorden og ind i folks kældre.

Hovedledningerne blev i sommer skiftet ud af kommunen, så nu er der mere tryk på, og det kan de gamle stikledninger åbenbart ikke holde til.

Men det bekymrer Husejerforeningens bestyrelse sig ikke om. Bestyrelsen nægter at foretage sig noget før end, en generalforsamling tvinger den til det.

- Nogen burde gøre noget, tænkte pensionisten.

Der burde være en eller anden myndighed, man kunne anmelde vandsvineri til og få de formastelige tvunget til at ændre adfærd.

Men sådan en myndighed fandtes ikke. Og hvis den fandtes, ville der garanteret gå dage og måneder med bureaukrati og møder, før der blev grebet ind.

Man skulle have levet i en tid, hvor der gik vægtene rundt og holdt øje med både det ene og det andet.

Han kom i tanke om alle de fine kasketter med blanke skygger, som hang til pynt i en række på en lofts-bjælke i Bobs Hytte. De vidnede om, at autoriteter på en helt anden måde var synlige og formåede at sætte sig

17. afsnit i Nabos julefeuilleton.

De 16 første findes på Humlebys hjemmeside

www.humleby.dk/kultur/bladet-nabo/onkel-svends-julehistorier.html

i respekt i en ikke så fjern fortid. Hvis han lånte en af de kasketter, kunne han måske ligefrem selv påtage sig opgaven...

Hvilken titel, skulle han i givet fald have, og hvilken instans skulle han forsøge at få til at bakke sig op? En statsautoriseret kontrolopgave – det var jo noget i retning af Toldvæsnet, men eksisterer det væsen overhovedet mere? Han kunne ikke komme i tanke om, hvor og hvornår han sidst havde set en toldbetjent.

Og hvilken titel skulle han i givet fald have?

Det spekulerede han ikke længe over. Løsningen kom pludselig som sendt fra himlen. Han skulle selvfølgelig være *vandinspektør*.

Næste dag på Bobs Hytte studerede han kasketterne indgående. Den, der gjorde størst indtryk på ham, var forsynet med et skibsanker i sølv. Det symbol havde selvfølgelig med vand at gøre, men et anker brugte man vist mest i saltvand. Symbolet burde være en gammeldags vandhane med drejegræb. Hans valg faldt på en pæn sort kasket, som ikke umiddelbart var forbundet med hverken politi eller militær. Eller en af etaterne. Over den blanke skygge var en nydelig kongekrone omkranset af egeløv og en dannebrogrosset. Den ville passe fint til en statsautoriseret vandinspektør.

Desværre kunne han ikke få lov at købe kasketten, men værten lod sig overtale til at låne ham den til en practical joke i forbindelse med en julefrokost, så var der intet i vejen. Han måtte beholde den julen over.

Typisk. Når det gjaldt noget så alvorlig som vandforsyning nu og for eftertiden, så var der ingen forståelse at finde. Men til pjat og narreværk kunne man få opbakning alle vegne.

Hos Robert i Valby købte han en skipperjakke, der godt kunne ligne en uniformsjakke, hvis knapperne

blev skiftet ud med messingknapper, og dem vidste han, at han kunne finde hos en marskandiser inde i byen.

Det viste sig sværere end han regnede med at sy knapper i, men skrædderen rundt om hjørnet på Vesterbrogade løste problemet for ham i en håndvending.

Det var let for ham at indtage en passende holdning og udstråle auto-

ritet, da han iført jakke og kasket gik ind i Carl Møllers byggemarked efter en stophane-nøgle.

Ekspedienten fortalte, at de havde købt et pænt lager af stophane-nøgler på grund af Nabo's artikler om brud på de gamle vandrør, men der er stort set ikke solgt nogen. Husejerne har dem åbenbart liggende.

Pensionisten var sikker på, at det havde husejerne ikke – og hvis de

Da han havde regnet sig frem til, at rørlæggeren nu stod under den varme bruser, lukkede pensionisten for vandet.

havde, så var han sikker på, at de ikke vidste hvor...

Ekspedienten hjalp ham med at finde en forgyldt lænke forsynet med ringe, så han kunne have stophanenøglen hængende om halsen.

Han var rank i ryggen, da han gik op gennem Carstensgade i uniform og kasket med stophanenøgle hængende i den gyldne kæde. Han følte sig yderst statsautoriseret.

Desværre var der ikke nogen ude, selv om vejret var usædvanligt mildt for årstiden på grund af Lomborg-effekten.

- Man må nok for en sikkerheds skyld gå et par runder hver dag, tænkte han.

Så skal det nok gå op for folk, at vandinspektøren er her og at han er klar til at gribe ind øjeblikkeligt, når der kommer endnu et brud på vandrørene.

Efter en uge, hvor han gik mindst to runder i hele Humleby hver dag, vidste alle, at kvarteret havde fået sin egen vandinspektør.

Det var på sin vis tilfredsstillende, men der blev ikke brug for hans indgriben. En husejer i Carstensgade klagede over, at der var for lidt tryk på, når han var i brusebad. Det syntes pensionisten ikke gav grund til indgriben. Tvært imod.

Så slog det ham, at rørlæggeren burde have en lærestreg, så han holdt op med at svine med det dyrebare vand. Det måtte også være en opgave for vandinspektøren at gribe ind, når folk gjorde sig skyldige i helt unødvendigt vandspild.

Han vidste, at rørlæggeren var på benene og i bad længe før de fleste andre. Han sad jo allerede i sit skur med sin første morgenbajer kl. syv et sted ude i Brøndby.

Næste morgen var pensionisten ude af sengen før kl. seks. Han vidste, hvor stophanen til det hjørnehus, rørlæggeren boede i, var.

Netop som han havde åbnet dækslet, blev der lys på rørlæggerens etage. Og bortset fra et lys, der blev tændt i etagen nedenunder, hvor der boede en elektriker, var resten af kvarteret mørkelagt. Bortset fra de mange lyskæder rundt omkring hos folk, der åbenbart var be-

døvende ligeglade med energifråds, CO₂-udslip og Lomborg-effekten på jordens klima.

Pensionisten talte sekunder og sjussede sig til, hvornår rørlæggeren stod under bruseren og havde lukket op for det varme vand.

Så lukkede han for stophanen.

Han gav rørlæggeren en passende tid til at få sæbet sig ind før, han igen åbnede for stophanen. Efter 30 sekunder lukkede han igen.

Han stillede sig ind i skyggen for ikke at blive set, hvis der kom nogen.

Da der blev tændt lys i et andet hus, hvor der boede helt uskyldige naboer, lukkede han igen op for vandet og skyndte sig hjem.

Det samme gentog han i dagene, der fulgte. En morgen var han lige ved at blive overrasket, men han nåede at smutte rundt om hjørnet, før rørlæggeren i morgenkåbe og med sæbe i håret stak hovedet ud af porten og kiggede på det lukkede dæksel til stophanen.

Da et firma kom med en gravemaskine og gravede sig ned til vandrørene, der førte ind til rørlæggerens hus, blev pensionisten betænkelig og valgte at indstille sit forsøg på at opdrage rørlæggeren til at spare på vand.

Han gik dog fortsat sine runder i vandinspektør-uniformen. Folk havde vist ham, at de påskønnede hans initiativ, for de havde ikke taget sig sammen til at købe en stop-nøgle, og de havde glemt, hvor stophanerne var, selv om Nabo havde skrevet, hvor de var og hvilke huse, de dækkede.

"Vi får bare fat i dig, hvis der pludselig sprænger et vandrør, og du er jo næsten altid hjemme", sagde de glade mennesker til ham.

"Ja, mig ved man jo, hvor man har", svarede han dem beroligende.

Pensionisten savnede lidt spændingen ved at skrue ned for rørlæggerens vandspild i de følgende dage.

Måske skulle man lukke alle stophaner i nattetimerne. - Tænk hvis nogen havde et toilet, som bare stod og løb... Han valgte at lade være, der kunne jo være en svineinfluenza-

ramt person, der havde brug for et glas vand i nattens løb.

Så han holdt sig til den kedsomme rutine med sine faste runder. Inderst inde håbede, han at der ville komme en alvorlig lækage på et godt tidspunkt, så han kunne vise sit værd.

Medierne gik mere op i klima end i vandforsyning. Det væltede ned med vand stort set hver eneste dag, og det havde det gjort i månedsvis, så der var ingen forståelse for, at rent vand ville blive en kostbar mangelvare, som vi måtte spare på.

Pensionisten satte pris på vand og glædede sig over, at det var lunt i vejret.

Men det gjorde indtryk, da en vejrprofet i TV sagde, at hvid jul formentlig ville blive et sjældent fænomen fremover.

I Humleby var hvid jul en lige så stor selvfølge, som at det ikke regnede under gadefesten eller til julemarkedet, uanset vejrmeldinger for resten af landet.

Udsigten til en grå og våd jul i al fremtid på grund af Lomborg-effekten gav pensionisten en god ide til, hvordan man kunne forenkle det budskab, som burde komme fra den store demonstration i forbindelse med klimakonferencen.

"I have a dream ...

- of a White Christmas!"

Martin Luther King og Bing Crosby forenet i et budskab; det var der en gennemslagskraft i, som ville nå ud til hele verden - selv til den del, der aldrig havde oplevet en hvid jul.

Han fik så travlt med at male skilte og bannere, at han de næste dage ikke fik passet sine vandinspektions-runder.

Ved den store demonstration ud til Bella Centret undgik han at blive taget for en lømmel og at blive arresteret på ubestemt tid. Han nød endda den triumf at se et af sine bannere på et billede i en avis.

Lillejuleaften da han havde genoptaget sin vandinspektion skete det omsider. En forpustet beboer fra Freundsgade kom løbende og råbte: "Skynd dig og kom og luk for vandet. Det fosser ind i kælderen både hos mig og hos min nabo."

Penionisten skridtede målrettet op ad Kùchlersgade. Han vidste, hvor stophanen befandt sig.

Da han rejste sig efter at have lukket for vandet, var der allerede et mindre opløb af naboer, som klappede og smilte anerkendende:

"Hvad skulle vi dog have gjort uden dig?", sagde en af dem.

"Men hvad gør vi nu uden vand. Julen står jo lige uden for døren?", sukkede en anden.

Vi har prøvet at ringe til Hus-ejerforeningens forsikringsselskab, men de henviste os til et VVS-firma, som lod en automatisk telefonsvarer "svare" på vores opkald.

"Jeg kender en rørlægger, måske kan han gøre noget", svarede pensionisten.

Han fandt rørlæggeren i godt humør på Bobs Hytte. Det var ikke svært at overtale ham til at følge sig op i Freundsgade.

Rørlæggeren udpegede et par steder i baghaverne, hvor han bad beboerne om at grave ned til vand-rørene, så gik han hjem for at finde nogle stumper rør og noget værktøj i sin kælder.

Da han kom tilbage, havde beboerne gravet sig ned til et rustent rør, hullet var let at se, og jorden omkring var godt mudret af alt det vand, der var sevet ud.

Rørlæggeren kravlede ned i mudret og fik skåret røret igennem et par steder. Han havde, hvad der skulle til - en gevindskærer og passende stumper, så han kunne få det gennemhullede stykke rør erstattet.

"Det skal nok holde julen over", lovede rørlæggeren og skyndte sig hjem.

"Julen er reddet, men vi fik slet ikke sagt tak...", sagde en beboer.

Pensionisten svarede, at rør-læggeren nok havde travlt med at komme hjem og få sig et bad, han blev jo svinet godt til nede i hullet.

Juleaftensdag gik han endnu en runde. Det sneede.

I Freundsgade kom glade beboere ud fra flere af husene og inviterede ham ind. De var taknemmelige, fordi han fik lukket for vandet og fordi han fik problemet løst.

"Ja og se så bare der, sagde be-

boeren og pegede ud i sin baghave, hvor sneen dækkede det sted, hvor der havde været gravet hul."

"Det var jo dig, der i den store klimademonstration rejste kravet

om en hvid jul. Godt vi har sådan en som dig i Humleby. Glædelig hvid jul!"

"Tak i lige måde", svarede pensionisten bevæget. *Onkel Svend*

Så åbner vi lågerne

Den spreder sig, den gode skik med at lave julekalender-arrangementer i Humlebys forhaver. Først var det Bissensgade, sidste år kom Øvre Carstengsgade med, og i år er også Lundbyesgade hoppet på julekanen.

Konceptet er enkelt: Fra søndag til torsdag i julemåneden, indtil 20.12, er gaden inviteret på forhavebesøg hos hinanden i et kvarters tid fra klokken 19 - børnene skal jo også nå julekalenderen i TV. Og hvad finder man så på af beværtning og underholdning? Et kig på sidste års arrangementer spænder vidt, fra julethe med engelske mince pies til

brune kager formet som hammer og segl, fra varm vodka-appelsindrik til champagne, fra Luciaoptog til korsang. Og en helt almindelig dejlig kop aftenkaffe eller -the med egne brune kager, hvis man absolut skal prale. I nogle tilfælde slår naboer sig sammen om arrangementet.

At dømme efter tilslutningen er julekalenderne en stor succes, bare kig efter i de kommende aftener. Langt de fleste i gaderne er med. I Lundbyesgade var vi lidt sent ude, så skynd jer at aflevere tilmelding til Sidsel, Lu 4.

Edel

Kunsten

Humblebys julemarked over har oplevet.

Det er, som om Beboerforeningens traditionsrige julemarked med juletræstænding og julesang og kransebinding og gløgg og æbleskiver alt, som det skal være, bliver bedre år for år. Der var i hvert fald mange flere boder end sidste år, fik jeg vide, for sidste år kunne jeg desværre ikke være med.

I år havde Beboerforeningens netop anskaffet en stor, hvid tangulær pavillon, som de mange boder stod opstillet under, så det blev som en rigtig lille samlet markedsplads i kedsgade. Og der var simpelt hen så mange flotte ting på programmet i år, at det var med at slå sig selv hårdt over fingrene for ikke at blive juleruineret før tid. Smukke hængeløg af ferskvandspøl med varm perlemorsglød, flotte hatte, hjemmesko med foer som fruglet, dunet sky af uld. Kreativ postkort, kniplingsfine sjaler, sække af færøsk uld og kraftige væg og hjemmesko af samme gode kvalitet. Der var glaspynt til ørerne og vindueseskarmen og potteplanten, boder i alle farver og smagsvarianter, så var der hårbøjlekunst. I to boder havde piger fremstillet den flo

Rikke og hendes bror, Jakob, spillede til fællessange, da juletræet blev tændt.

Aldrig har der været så travlt i Lones kranseværksted som i år. Men værkstedet var godt forsynet, så alle fik en krans eller en dekoration med sig hjem.

stiger

ergik i år alt, hvad vi tidligere

gens jule-
nse-
r og
edre
ange
g at
vær-
ngen
rek-
ange
det
mar-
hen
ram-
å sig
re at
lukke
erler
filt-
n en
ative
trik-
nter
uld.
ndu-
lsjer
t, og
oder
otte-

ste hårbøjlepynt af rørperler i fine, afstemte farver, og til mere selskabeligt brug kunne man anskaffe sig en hårbøjle med kunstfærdig fjerpynt eller origamifoldet pynt i stof. Smykker og juletræspynt, græskar/æble-syltetøj, hjemmebagte kager, som gav tilskud til en lejrskoletur og meget mere, som jeg ikke engang kan huske. Det er skønt at se, hvordan kreativiteten blomstrer i Humleby, og når den så parres med flid og omhu og mange timers arbejde, ja, så bliver til brugskunst af høj kvalitet. Og der var gode priser at hente hos de glade sælgere for den, der forstod sig på pruttekonsten.

Inde i Beboerhuset var der traditionen tro kransbinding med Lone som drivkraft. Med japansk gran, som er meget lettere at have med at gøre end dansk gran og fyr, og som har et meget luftigere, pjusket og gratiøst udseende, hvilket man kan få bekræftet ved selvsyn, hvis man tager sig en tur i gaderne og ser på dørpynt, som blev resultatet af mange af anstrengelserne.

Og så begyndte mørket at sænke sig hen imod klokken 16 på denne novemberdag, som artede sig for-

bløffende godt uden regn og blæst og med kik til blå himmel og alt muligt, og koret Ørevox stemte i med flot arrangerede, flerstemmige julesange. Sopranerne var måske lidt spæde i mælet, men så tonede Gunnis klangfulde bas så meget desto klarere igennem. Da koret havde fået et velfortjent glas gløgg, dukkede Rikke op med sin harmonika, ledsaget af sin bror Jakob med liletromme og bækken og iført Petter

Kühnels røde postfrakke, Petter var blevet syg. Men det gik fint alligevel, de mange mennesker sang godt igennem, og på slaget 16 blev træet tændt, ledsaget af trommehvirvel.

Så det var så vellykket, som det kunne være, og alle vi, der bare tropede op og sugede til os, siger tak og glædelig jul og på gensyn næste år til alle dem, der stod bag det fine arrangement.

Kina Vf 30

Beboerforeningens nye store telt var rejst som regnversforsikring. Det blev der ikke brug for, men teltet dannede alligevel en hyggelig ramme om de mange boder.

HUMLEBY DILETTANT TEATER

**Stiftende møde i Humleby Dilettant Teater Forening
onsdag d. 13. januar 2010 kl. 20 i Beboerhuset
Alle er velkomne!**

Kom i kontakt med Husejerforeningen

E-mail til bestyrelsen: husejerforeningen@humleby.dk

Bestyrelsesformand

Jesper Snedker Ellegaard

Midlertidigt bosat uden for Humleby

Tlf. 3920 9100/2086 9100

jesperp@ruc.dk

Ansvar: Kontakt til Beboerforeningen, kontakt til byggeforeningskvarterer, gader

Udvalg: Carlsberg, herunder parkering

Næstformand

Kasper Beknes

Jerichausgade 41

Tlf. 2094 6678/3325 3949

arb. 3324 0626 lok. 215

kasper@beknes.dk

Ansvar: Forsikring, hjemmeside

Kasserer

Inger Nielsen

Jerichausgade 30

Tlf. 5192 5362

inger@humleby.dk

Sekretær

Merete Engberg

Küchlersgade 11

Tlf. 3322 8665/2326 0248

mereteengberg@mail.dk

Ansvar: Gaderepræsentanter, legeplads, gartner

Bestyrelsesmedlem

Julie Kruse

Bissensgade 20

Tlf. 3333 7207/2291 5180

kruse@hojgaard.biz

Sekundant : Legeplads, hjemmeside

Udvalg : Delebilsordning

Bestyrelsesmedlem

Gustav Jensen

Jerichausgade 12

Tlf.: 61 71 79 13

E-mail: GustavJensen@gmail.com

Sekundant: Forsikring,

kloak og forsyningsnet

Bestyrelsesmedlem

Signe Thomsen

Lundbyesgade 5

Tlf.: 33 24 82 17 / 23 39 82 17

E-mail: signe.jan@remove-this.post.tele.dk

Legeplads og kontakt til gaderepræsentanter

Bestyrelsessuppleant

Irene Bjerregaard

Ernst Meyers Gade 13

Tlf.: 27 12 93 07

Irbj@mail.tele.dk

Ansvar: Gade og gartner

Sekundant lokalplan

Udvalg : Vejskilte

Bestyrelsessuppleant

Christian Duch

Küchlersgade 39

Tlf. 3322 0053

duch@humleby.dk

Ansvar: NABO-kontakt, lokalplan, boghandler

Alle der medbringer en lille anretning til Farinellis julebuffet er velkomne..

Farinellis julebuffet

Mandag den 14. december kl.19

Spiseklubben Farinelli arrangerer for 23. gang den traditionsrige julebuffet i beboerhuset.

Fortæl samtidig, hvor mange I kommer, og hvad I har planer om at tage med.

Alle er velkomne, hvis de medbringer en lille anretning til fællesbordet. Det kan også være en kage eller julegodter. Vi skal nok prøve at koordinere, så udbuddet bliver ligeså festligt og varieret, som det plejer. Man medbringer selv sine drikkevarer, og Farinelli giver en snaps til maden. Deltagerantal max. 35. Børn er meget velkomne, og man kan melde sig til på to måder:

1. Via mail til Sidsel, L 4, 1., email sidsel@humleby.dk, eller tlf. 3323 4246
2. Ved at skrive sig på den liste, der kommer til at ligge i metalrøret under beboerhusets udhængsskab.

**66
vesterfælledvej**

værkstedbutikken

ShopArt

kunst og
kunsthåndværk

fotografi

skulptur

salg
produktion
og undervisning
Tlf.: 3331 1993

"De bevægelige"

Lan Wang Valeur fortæller her om sin udstilling i Beboerhuset og sit arbejde med kinesisk kalligrafi

Søndag den 4. oktober havde jeg fernisering på min udstilling "De bevægelige" i Beboerhuset. Jeg var utrolig glad for at der kom så mange humlebeboere, venner og familie til ferniseringen. Jeg vil gerne takke Jørgen Fenhann fra Kuchlersgade 19, som fortalte mig om muligheden for at udstille i Beboerhuset og opfordrede mig til det.

Hvorfor?

Mosuo-folket, en af minoritetsgrupperne fra Yunnan provinsen i Kina, fejrer ikke fødselsdag, da dagen betragtes som mors lidedag. Jeg er faktisk enig med Mosuo-folket, derfor har jeg ikke rigtigt fejret min fødselsdag i en del år. I stedet for udstiller jeg mine kunstværker for at hylde livet med mine nærmeste omgivelser. Jeg var så lykkelig over at se alle de mennesker, som jeg normalt ikke har tid til at være sammen med, til ferniseringen. Da min første udstilling "Blæk øje blik" blev afholdt i maj sidste år i Beboerhuset blev jeg klar over, at der bor virkelig mange kunstnere i Humleby. Deres forståelse, fortolkning og værdsæt-

telse af mine billeder har forstærket mit tilhørsforhold til stedet.

Hvordan?

Min far, som selv er udøvende kalligraf og kunstmaler, begyndte at undervise mig i kinesisk kalligrafi, da jeg var 10 år. Efter mange års træning mestrede jeg teknikken så godt, at min personlige stil trådte frem. Siden har jeg haft stor glæde af dette og har haft lejlighed til at kalligraferer for bl.a. Tivolis kinesiske bydel og kunstakademiets udstillinger. Men efterhånden kom der en trang til at kalligraferer noget vildere og frit, og jeg har forvandelt de kalligrafiske tegn til abstrakte tuschmalerier.

Måden de er malet på minder meget om kalligrafi: Med få penselstrøg bliver billederne dannet, og det er ikke muligt at rette eller male ovenpå, som man kan med oliemaleri. Når man ser på mine malerier vil man kunne se mine håndbevægelser og dermed se hvorledes jeg har skabt dem.

Når jeg trænger til at svinge penslen føler jeg ofte at jeg "stammer inden i maven" lige før jeg skal i gang. Ligesom små børn, som stammer mens de taler, når de er ivrige. Jeg har aldrig nogle faste rammer eller mål på forhånd. Jeg varmer næsten altid op med at kalligraferer forskellige kinesiske tegn og derefter lader jeg penslen føre min hånd for at befri de indre stemmer. Jeg lader det impulsive bestemme, jeg lader min "uafklarede" underbevidsthed kommunikere med min pensel. De få penselstrøg som danner billedet tager blot et par "rigtige" sekunder. Jeg maler, jeg kasserer, jeg maler og jeg kasserer. Sådan fortsættes i et stykke tid, indtil jeg ser "Nu taler den", indtil gulvet er fyldt, enhver vandret flade er dækket af malerier, og huset dufter så dejligt af kinesisk blæk. Under disse forløb er jeg næsten altid i et meditativt og eksplosivt flow. Først når jeg er færdig

Lan Wang Valeur, Carstensgade 26

med at male begynder jeg at aflæse og fortolke dem og give dem titler.

Nogle folk undrer sig over hvorfor jeg kun bruger sort blæk på hvidt A4 papir. De spørger mig om ikke jeg ville eksperimentere med farver på noget smukkere papir. Svaret er nej. Sort forbinder jeg først og fremmest med den kinesiske blæk, som "løber" i mine blodårer. For det andet rummer sort utrolig meget. I denne farves verden fornemmer jeg styrke, mystik, æstetik, erotik, humor... Jeg tror simpelthen ikke, at jeg bliver færdig med at dyrke denne farve så længe jeg maler. Jeg samler masser af flotte papirer med forskellige mønstre og struktur fra lande såsom Kina, Nepal, Indien og Japan. Da disse smukke papirer er kunstværker i sig selv nænner jeg ikke at klatte løs på dem. At kigge på dem og røre ved dem er en ren nydelse for mig. Resultatet af mine billeder kan beskrives som "knald" eller "fald", og da det er umuligt at rette, kasseres mange af forsøgene. Af hensyn til dette har jeg valgt almindeligt hvidt A4 papir.

Musik har i de seneste år spillet en uundværlig rolle mens jeg maler. Sammenlignet med for otte år siden

Cykelsmeden
på Vesterfælledvej

- Reparationer
- Nye cykler
- Brugte cykler
- Håndbyggede cykler

Vesterfælledvej 66 kld.
1750 København V
Tlf. 20 41 41 66

hvor jeg debuterede er jeg nu meget mere afhængig af musik. Før jeg blev mor og før jeg fik fuldtidsarbejde plejede jeg at male om natten hvor stilheden og mørket omfavnede mig. Nu hvor jeg blot har et par timer til rådighed i weekenden, hvordan skaber jeg så den ro, som er vilkåret for min kunst?

Musik.

Musik filtrerer larm og dagslys. Musik tegner en usynlig cirkel omkring min pensel, så min hånd kan bevæge sig frit. Valget af musik afhænger af sindsstemning, og genren kan variere fra klassisk til techno. Under ethvert forløb hører jeg kun en bestemt komponists, en sangers

eller en gruppes værker, men til gengæld hører jeg dem igennem, dvs. et par stykker CD'er lavet af den samme musiker.

Næste?

Ud fra de billeder jeg har malet for nylig kan jeg tydeligt aflæse de sorte sider og den sorte humor i livet. Derfor kommer den næste udstilling til at hedde "Sort". Stilen udvikler sig fra den minimalistiske til den noget "kaotiske", dog med en strejf af æstetik.

Jeg glæder mig til at se jer igen til min fernisering en gang i 2010!

Glædelig jul og godt nytår!

Lan Wang Valeur

Carstensgade 26

NOG

VARME OG VVS TEKNIK

Nyholmsallé 19
2610 Rødovre
36 72 60 40

Mobil 28 19 60 40

Fjernvarme · Naturgas · Oliefyr · VVS installationer · Tagarbejder
Servicevagt alle ugens dage i perioden 01.10 - 30.04 kl. 08.00 - 22.00

Midtager 20
2605 Brøndby

Tlf. 36 78 28 30
Fax 36 78 88 35

Vi har overtaget Rørbi og tilbyder

- Tagarbejde
- Fjernvarme
- Ejendomsvedligeholdelse
- Badeværelser
- Rensning af faldstammer

Byernes Varme & SanitetsService er en del af Bristen Gruppen A/S, som har tre hovedaktiviteter i form af ejendomsinvestering, ejendomsudvikling og facility service. Koncernen er siden sin start i 2004 vokset kraftigt. Koncernen omfatter en række entreprenør- og håndværksvirksomheder. Se mere på www.bristen.dk.

Årets største succes i Beboerhuset

For fjerde gang oplevede vi i november kombinationen af en udstilling af Susan Lüth Hedegaards fine billeder og en festlig aften med britisk folkemusik med Moonshiners.

Arrangementet var i år ved at sprænge rammerne. Beboerhuset var proppet med glade Humleby-boere.

JULEBANKO

ONSDAG DEN 16. DECEMBER KL. 19,30

FESTLIGT SPIL
OM FEDE GEVINSTER
OG GAVER FRA
LOKALE HANDLENDE

OPLEV
SPILLELIDENSKAB
GRIBE DIN ELLERS
SÅ ROLIGE NABO

VÆR MED TIL AT
FEJRE AT NISSEN
HAR VÆRET I BEBO-
ERHUSET MED DET
BANKOSPIL, DER
FORSVANDT SIDSTE
ÅR, SÅ JULEBANKO
MÅTTE AFLYSES

JULEMANDEN HAR DENNE AFTEN
FLERE ANSIGTER

HUMLEBY - KALENDER

- Mandag 14. december kl. 19   Beboerhuset. **Farinellis julebuffet.** Tilmelding på sedlen i metalrøret under Beboerhusets udhængsskab. Alle er velkomne, hvis de medbringer en lille anretning til buffeten.
- Onsdag 16. december kl. 19,30   **JULEBANKO I BEBOERHUSET.** Gunni råber som sædvanlig op!
- Onsdag 13. januar kl. 20   Stiftende møde i **Humleby Dilettant-forening.**
- Torsdag 28. januar kl. 20   **BLUESJAM - Multimusiker og musikpædagog Malthe Nielsen fra Aalborg fyrer igen op under vore lokale talenter, som han sidste år viste, at han kan få det bedste ud af. Det bliver forrygende. Også for os, der ikke kan spille. Baren byder på vin og godt øl.**

Afhentning af storskrald 17. februar 2010

Afhentning af miljøaffald 18. februar 2010 (PVC, trykimprægneret træ, pap, karton, elektronik m.m.)

Afhentning af haveaffald 13. marts 2010

LEJE AF BEBOERHUSET

Beboerhuset ejes af Beboerforeningen og kan kun lejes af Beboerforeningens medlemmer hos

Jette & Steen, Carstensgade 15, 1.

Telefon: 33 22 72 15

e-mail: vicevaert@humleby.dk

Det koster 200 kr. fredag, lørdag el. søndag og 50 kr. for møder og andre aktiviteter på hverdage. Ved fester på hverdage betales 200 kr. Leje gælder fra kl. 10 til næste dag kl. 10. Lejen betales forud, og bestillingen bliver først ført ind i kalenderen, når lejen er betalt. Det medlem, der lejer Beboerhuset, skal være til stede ved arrangementet og er ansvarlig for deltagernes opførsel. Der må af hensyn til naboer og husets beboere kun spilles musik i Beboerhuset ved arrangementer, hvortil der er adgang for alle medlemmer af Beboerforeningen. Akustisk akkompagnement til sange ved private fester er dog tilladt.

Aut. EL-installatør

MOGENS CHRISTENSEN

Sdr. Boulevard 104
1720 København V

Telefon. 33 24 77 58
Hele døgnet: 30 31 32 95